

ครูขาหนูเหงา . . .

โดย ครูแก้ว*

“มีก็กะเขาหรือยัง..?” “เรียนอาชีวะแล้ว..มีแฟนได้หรือยังนะ..” “ใครยังไม่มีแฟนยกมือขึ้น ...ครูจะบอกวิธีอ่อย” “แยจ้ง..เรียน ปวส.แล้ว ยังไม่มีใครเดินตามเลย” “ไอ้หนู..ปีนี้ขายออกหรือยัง” “ทำทางลูกสาวแม่เรา..จะขึ้นคานชะละมั้ง..” “แกล้งลิมหนังสือพร้อมเบอร์โทร..ไว้บนสะพานลอยหน้าวิทยาลัยเทคนิคมิ่ง...เพื่อขายออกกะเขามั่ง” “จะอ่อยหนุ่มแผนกศิลป์ยังงีตั้นะ...เพื่อมีกะเขามั่ง” “อกหักดีกว่ารักไม่เป็น”ฯลฯ

ถ้อยคำหรือประโยคต่างๆ เหล่านี้ สาวๆ อาชีวะอาจคุ้นหู หรือผ่านการได้ยินบ่อยๆ ซึ่งบางครั้งก็เป็นการแซวกันเล่นๆ ตามประสาเพื่อนฝูง บางคนก็อาจถูกครูแซวเล่นในเวลาสอน แต่บางคนก็อาจจะคิดเป็นจริงเป็นจัง แบบเอาเป็นเอาตายที่ตัวเองจะต้องมี “คนพิเศษ” หรือ “คนรู้ใจ” (ชนิดที่มองตาก็รู้ว่าคิดอะไรอยู่) กะเขามั่ง ถ้าไม่มีมันอัดอัด หายใจไม่ออก เหมือนใจจะขาดประมาณนั้น เพราะเห็นว่าเพื่อนๆ เขาก็ล้วนมีคนรู้ใจกันทั้งนั้น หากเราไม่มีกะเขาก็ดูเหมือนว่าไม่มีเสน่ห์ ไม่สามารถดึงดูดใจคู่ต่อสู้ เอ๊ย..เพื่อนต่างเพศได้ ไม่มีความสามารถ (ในการหาแฟน) เป็นที่ดูถูกดูแคลนจากเพื่อนๆ..ซึ่งปัจจุบันความคิดแบบนี้ เป็นค่านิยมของวัยรุ่นบ้านเรา (ที่ไม่ใช่บ้านเขา) ไปแล้ว ว่าถ้าเรียนม.ปลายหรือ ปวช. แล้วก็คิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว มีแควนเป็นของตัวเองได้แล้ว.....

สาวๆ ทั้งหลายทราบไหมครับว่า วัยรุ่นในวิทยาลัยฯ ของเรา มีความคิดเห็นและพฤติกรรมในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศอย่างไร จากการศึกษาในเรื่องดังกล่าวของพี่ปวส. ผู้ล่วงลับ..เอ๊ย..จบไปแล้ว อันได้แก่คุณพี่ นริศรา นนทะสาร พี่สุพัตรา จันทระโยธา ผู้ทำมอไซค์หายแล้วได้คืน (โคตระระไซค์ดีเลยจะบอกให้..) และพี่อ้อมฤทัย (ของใครก็ไม่รู้) ไซยรักษา แก๊ง 3 สาวหน่อไม้เหล็ก..โดยมีครูหนุ่ม (เหลือ) น้อย สุดหล่อ (ไม่เสริ่งสักที) ชื่อคุณครูไตรภพ (อะแหม่ม...ครูเองแหละ) เป็นที่ปรึกษา และมีคุณครูวารานันท์ คุณครูเบญจวรรณ คุณครูพรพิพรรณ และโตมผู้ยะโส..คุณครูสุริยา เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิจัยเรื่องดังกล่าวให้ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วยนะครับ..

พี่ๆ เขาได้ทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยการทำเป็นโครงการวิทยาศาสตร์ประเภทสำรวจ เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยการศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปวช. ปีที่ 1 (คงรู้แน่ครับว่าปีนี้กำลังเรียนระดับไหน) ทุกห้อง ทุกแผนก เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการกำหนด

ขนาด จากประชากรทั้งหมด ทำการสุ่มแบบไม่เจาะจง จำนวน 154 คน นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS

เพื่อนๆ ทั้งหลายอยากทราบไหมครับ ว่าผลการศึกษาเป็นอย่างไร ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง 91 % ชาย 9% (กะเทยไม่มี) ส่วนใหญ่ (84%) อายุ 16 ปี แผนกพานิชยกรรมมากกว่าเพื่อน คือ 84% รองลงมาคือแผนกคหกรรม 13% และแผนกศิลป์ 3% ส่วนใหญ่คือ 71% คิด (เข้าข้างตัวเอง) ว่านักเรียน ปวช. 1 สมควรมีเพื่อนต่างเพศ (ซึ่งต่อไปขออนุญาตใช้คำว่า “กิ๊ก”) ได้แล้ว 75% บอกว่าถ้ากลุ่มเพื่อนๆ มีกิ๊กแต่ตัวเองยังไม่มี ก็จะมีเมียงมองหา (อาจจะรวมไปถึงการอ้อยด้วยกระมัง)

82% บอกว่าพ่อแม่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจ (อนุมัติ) ให้คบเพื่อนต่างเพศ 36% บอกว่าการมีกิ๊กจะทำให้ผลการเรียนลดลง 47% ไม่แน่ใจว่าตัวเองมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้าม (โห..ยังไมรู้ตัวอีก) 54% เริ่มคบเพื่อนต่างเพศที่รูปร่างหน้าตา (เกิดชาติหน้าครุไม่หล่อมั่งให้รู้ไป..) 14% ไม่เข้าใจความหมายของคำว่ากิ๊ก 58% บอกว่าถ้ามีกิ๊กอยู่แล้วก็ยินดีจะคบคนใหม่เพิ่มขึ้นอีก (หลายใจหรือเพื่อเลือกเนี่ย)..36% มีกิ๊กแล้ว 39% ยังไม่มี 25% ยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นกิ๊กหรือเปล่า ในกลุ่มที่มีแล้ว 62% มีกิ๊กมากกว่า 1คน 44% เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ 11% ใช้เวลาว่างอยู่กับกิ๊ก (ออกเทน 95 ซุปเปอร์มั่งเนี่ย) 9% ไม่มีความรู้ทางเพศศึกษา 8% บอกว่ามีความรู้ดี 83% ไม่เห็นด้วยที่วัยรุ่นจะทดลองใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ส่วน 17% เห็นว่าลองดูก่อนก็ดี (อีพ่ออีแม่จะได้ค่าตองไหมเนี่ย..) แล้วก็มี 7% พักอาศัยอยู่กับเพื่อนต่างเพศ (ประหยัดค่าห้องเหอจ๊ะ..?) 9% คิดว่าจะคบกับกิ๊กคนปัจจุบันยึดเยื้อไปจนถึงขั้นแต่งงานกัน ส่วนอีก 60% ไม่แน่ใจ

เป็นยังไงครับ ผลการสำรวจของพี่ๆ เรา ตรงกับความคิดเห็นของเราบ้างหรือเปล่า อย่างไรก็ตามการสำรวจในครั้งนี้ เป็นเพียงงานวิจัยชิ้นเล็กๆ ชิ้นหนึ่งเท่านั้น ข้อมูลที่ได้อาจมีความคลาดเคลื่อนอยู่ในระดับสูง เพราะกลุ่มตัวอย่างยังมีจำนวนค่อนข้างน้อย และมีความเป็นไปได้ว่าบางคนยังอายที่จะตอบตามความเป็นจริง และผู้ตอบบางคนอาจไม่ทราบความหมายของเพื่อนต่างเพศจริงๆ ว่าหมายถึงเพื่อนที่เป็นผู้ชาย หรือว่าหมายถึงผู้ชายที่เป็นแฟน

การวิจัยในครั้งนี้ ไม่ได้เป็นตัวอย่างหรือชี้้นำให้เกิดพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ ทุกคนมีวิจารณญาณในการตัดสินใจ และมีสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็น แต่อย่างไรก็ตาม ขอ (อนุญาต) ทำความเข้าใจกับหนูๆ ทั้งหลายก่อน (นะจ๊ะ) ว่าตอนนี้หนูๆ ยังเป็น “นักเรียน” หรือ “นักศึกษา” อยู่ คำว่า “นัก” หมายถึงผู้ที่กระทำสิ่งนั้นๆ อยู่เป็นประจำ ส่วน “เรียน” หรือ “ศึกษา” หมายถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใส่ตนเอง ดังนั้น นักเรียน หรือ นักศึกษา จึงหมายถึง ผู้ที่ศึกษาหาความรู้ใส่ตัวเองอยู่เป็นประจำ (ไม่ใช่ผู้เพียรพยายามหาก็ก้อยู่เป็นประจำ) เพื่อเป็นต้นทุนชีวิต ในอันที่จะเดินไปข้างหน้าอย่างสง่าผ่าเผย มั่นอกมั่นใจกับเส้นทางชีวิตที่ยังอีกยาวไกล “จงมองไปข้างหน้าแต่อย่าก้าวไปข้างหลัง”

ไม่ผิดหรอกที่จะมีแฟน ไม่ผิดหรอกที่จะคบเพื่อนต่างเพศ แต่จง “เลือก” และ “คบ” อย่างชาญฉลาด ใช้ “ความรัก” เป็น “แรงบันดาลใจ” ในการก้าวไปสู่ “ความสำเร็จ” ของการศึกษา อย่าให้ความรักเป็นตัวถ่วงอนาคตของเรา ความรักก็มีชีวิต เหมือนผลไม้ ที่ต้องมีระยะเวลาของตนเอง เมื่อถึงเวลา ก็จะสุกงอม หอมหวาน ชื่นใจ ฉะนั้น (ถ้าห้ามใจไหว) อย่าชิงสุกก่อนห่าม มันจะไม่งามนะจ๊ะ “อดข้าวดอกกะเจ้าชีวาวาย ไม่ตายดอกเพราะอดเส่นหา”

นี่ก็ปีใหม่อีกปีแล้ว ครู (คนนี้) ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนเจ้าปู่เจ้าย่าที่ปกป้องรักษาอยู่ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น จงได้โปรดอำนวยการช่วยเหลือลูกศิษย์ของครูทั้งหลาย จงประสบแต่โชคดี มีความสุข เจริญด้วยจตุรพิธพรชัย อายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณธนะสมบัติ ปลอดภัยจากภยันตรายทั้งหลายทั้งปวง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ขอให้สุขกายสบายใจ นึกคิดสิ่งใดขอให้สมความมุ่งมาตปรารถนา ตลอดจนปีใหม่นี้เทอญ...ขออำนาจช่วยเหลือผู้รักกันมันคงตลอดไป และที่จะขาดไม่ได้ก็คือขอให้คนที่ยังไม่มีใครกับเขา จงถึงคิวขายออกในปีนี้...ขอให้เจอคนดีๆ...หล่อๆ..(เหมือนครู) นะจ๊ะ.....บาย.

รักและห่วงใยศิษย์ทุกคน
พ่อเฒ่าเต้สมพงษ์...

* ครูไตรภพ เทียบพิมพ์ ครูชำนาญการพิเศษ
แผนกวิชาสามัญ-สัมพันธ์